

maa man have een Lønningsklasse og en Anciennetetsberegning, der er uafhængig af Embedet. Jeg tror ikke, at man kan komme udenom denne Vanskelighed uden ved at slette de 3 Klasser. Som et Sidestykke til den Vanskelighed, der kan være for en Mand ved at komme op paa højere Lønning, naar han bliver siddende i sit Embede, vil jeg gerne fremhæve, at ogsaa for en Præsts aandelige Virksomhed kan det, som det ærede 12te kongevalgte Medlem (Bojsen) nævnede, have stor Betydning, at han bliver flyttet, at han ikke skal sidde i det samme Embede hele sin Virketid igennem.

Som jeg tillod mig at nævne i mit indledende Foredrag, er der mangfoldige Ting af indviklet praktisk Art at ordne, hvis dette Lovforslag ophøjes til Lov. Adskillige af de ærede Talere har berørt saadanne praktiske Vanskeligheder. Det ærede 10de kongevalgte Medlem (Enevold Sørensen) nævnede saaledes, at man, naar man skal ansætte Værdien af Avlingen, maa være i høj Gråd paa den sikre Side, for at ikke Præsten en skønne Dag skal opdage, at det Embede, han har faaet, i Indtægt slet ikke svarer til det, som var anført. Jeg kunde maaske svare paa dette ved at henvise til, hvad det ærede 12te kongevalgte Medlem oplyste om den lave Beregning af Indtægten af Jorderne, altsaa den lave Ansættelse af Hjemmeindtægterne. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at Indtægten af Jorderne var anslaaet til 1,322,000 Kr., medens Skatter og Afgifter af Bolig og Jord var ansat til 340,000 Kr., og det ærede Medlem kom hurtigt til det Resultat, at det var 25 pCt. af Indtægten. Jeg tror dog, det ærede Medlem har ræsonneret lidt for hurtigt. Jeg tror, at det ærede Medlem har glemt, at selv om der er solgt en Mængde Præstegaardsjord — der er solgt for mellem 2 og 3 Mill. Kr. —, staaer de gamle Præstegaardsbygninger endnu tilbage. Deres Assurancesum paavirker let Ejendoms-skylden saaledes, at Skatter og Afgifter bliver altfor store, og saa maa man ikke forlange, at denne Præstegaardsjord, der er tilbage, skal give Udbytte baade til Forrentning af Bygninger, der hører til disse Jorder, og af Bygninger, der staaer paa de Embeder, hvorfra Jorderne er solgte bort. Der bliver her adskillige Forhold at tage Hensyn til. Men alt dette fraregnet, er det jo rigtigt, hvad det ærede Medlem hævdede, at der fremkommer et for lidet Udbytte af Præstegaardsjorderne. Jeg tror altsaa, at naar

man gaar ud fra de Opgivelser, man nu faar af Indtægterne af Præstegaardsjorder, kommer man ikke til at gaa Præsterne for nær ved Ansættelse af Hjemmeindtægten. Men jeg kan være ganske enig med det ærede 10de kongevalgte Medlem (Enevold Sørensen) i, at her maa der anvendes stor Skønsomhed, og at man maa sikre sig, at ikke netop Avlingen, den Del af Embedsindtægten, den løse Indtægt, som hører under Avlingen, bliver for højt anslaaet. Der er jo en anden Del af Lønningen, der bliver flydende, nemlig det, der hidrører fra Offer og Accidenser, der ikke er afløste. Der blev af det ærede 10de kongevalgte Medlem, og jeg tror ogsaa af det ærede 1ste Medlem for 3die Kreds (A. L. Andersen), spurgt om, hvilke Accidenser der skal afløses, ja, det ærede 10de kongevalgte Medlem nævnede, at man burde jo maaske i et Lovforslag skelne mellem de Afgifter, der skal erlægges, og de Afgifter, der faktisk erlægges, i Form af Accidenser. Jeg skal oplyse, at det, der er beregnet her, er beregnet i Henhold til samtlige Accidenser, der indkommer; men jeg maa straks tilføje, at hvis man vilde forlade det Grundlag og gaa over til kun at beregne en Afløsning efter de Afgifter, der skal erlægges, maatte man tage samtlige offerpligtige indenfor Folkekirken med i Beregningen. Det er ikke sket nu. Nu nøjes man med det, der faktisk indkommer, og skønt jeg ikke i Øjeblikket har disse Oplysninger paa rede Haand, mener jeg at kunne sige med Sikkerhed, at hvis man tog en Afløsning af samtlige pligtige Afgifter i Form af Højtidsoffer og Accidenser af alle Folkekirkens Medlemmer efter Takster, der ansattes af en Del Amter for en Snes Aar siden, vilde man komme til en større Afløsningssum, end der er foreslaaet her, og derfor antager jeg, at det høje Ting vil forstaa, uden at jeg har behov at komme nærmere ind paa dette Punkt, at man intet vilde naa i økonomisk Henseende ved at gaa den anden Vej. Og her har man dog, om jeg saa maa sige, en praktisk Anvisning til Afløsning, som jeg synes er den eneste naturlige at følge.

Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Holstein-Holsteinborg) omtalte de ældre Præster, der sidder i anden Klasses Embeder, som særlig uheldigt stillede, da de ingen Chancer havde for at blive indstillede til nyt Embede, og derfor ønskede det ærede Medlem, at man kunde stille en Del af Købstædernes residerende Kapellanier saaledes, at de blev noget bedre lønnede,